

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:19	17:19	17:53
16:05	17:18	17:56
16:11	17:17	17:52

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

מי ברא את העולם

כל הבריאה כולה צועקת שהקב"ה ברא את העולם ואין עוד מלבדו

מעלת החסד

בפרשת השבוע שלנו מסופר על אליעזר עבד אברהם, המגיע לחרון לחפש כלה ליצחק אבינו. על יד הבאר מוצא הוא את רבקה, והנה - נס פלאי אפוף הוד: המים עולים לקראתה! שינוי מדרכי הטבע, רואים בעיניים כי הילדה הזו מיוחדת ונעלית מכל סביבתה, הן כל דרך הטבע משתנה לכבודה!

אולם, מדייק הרה"ק רבי יחזקאל מקאזמיר זי"ע: אליעזר אינו מסתפק בכך. זה שנעשים לה ניסים גלויים - אין בכך ראייה כי ילדה זו ראויה להינשא ליצחק אבינו ולהפוך לאחת האימהות הקדושות. הוא מציב בפניה מבחן: הוא מבקש ממנה להשקותו, ובוחן האם תשקה גם את הגמלים. רק כאשר היא עומדת במבחן החסד וההטבה לזולת, רק כשהיא מוכיחה שהיא בעלת חסד וטובת לב - רק אז היא זוכה לאישור כי היא ראויה להיות אחת האימהות של העם היהודי!

ללמדנו, שלחולל ניסים זה נחמד, אבל עדיין לא מספיק! מבחנו של יהודי הוא טוב לב, ברצונו הכנה לעשות חסד מכל הלב. רק כשהיהודי מתמסר לעשיית חסד, פועל בכל כוחותיו להיטיב עם הזולת - רק אז הוא מוכיח שהבין נכון את תפקידו בעולמו, שהוא מבצע אותו היטב, וראוי לברכת שמים בשל מידת החסד הטבועה בו!

אחים יקרים, הבה נפנים את המסר הזה, נטמיע בליבנו את חשיבות מעשי החסד, נעשה הכל כדי להיטיב עם הזולת. פעמים מדובר מעשית, בארגון שמחה, התנדבות במפעל חסד, סיוע לחולים או נזקקים, ולפעמים מדובר בחיוך בלבד, במחמאה כנה מכל הלב, בדברי עידוד וחיזוק לשבורי לב. הבה נייחד זמן לעשות כאלה, כי זה התפקיד שלנו בעולם וכן נזכה להרעיון חסד משמים על כל באי עולם!

(הרב אשר קובלסקי)

התקררה האדמה זה לוקח כך וכן שנים... התקופה הפליאוזואית - "הופעת צמחים" הופיעו צמחים, מה זה תיאטרון? פתאום בא פיל פתאום קרנף! בתחיית המתים לא מאמינים ובה מאמינים! מטורפים! פופ קורן? כל גרעין יצא אחרת, זה פיל זה גמל זה גירפה... הירוקים בכל העולם שומרים על בעלי החיים, שלא יכחדו, אם ימשיכו לצוד שנהבים לא יהיו פילים בעולם. מה הם מודאגים? "יופיעו" אחרים? ואח"כ הכי מטורף שיש: "הופעת בעלי חיים של היום והאדם! כפתור ופרח, פתרו את חידת הבריאה!

קחו את הכופר הכי גדול, ואני אשאל אותו שאלה ליד כולם, תאר לך שפצצת אטום מחסלת את כל היקום כולו, כפשוטו, בלי קרינה, האם יתכן באופן תיאורטי, יקום פתאום כלי מן האדמה? בבון? ציטה? קרנף? ברור שלא!

דוד המלך אומר בתהילים: מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית. מה הדגש "כולם". תארו לעצמכם שנופל כלי זכוכית ענק ומתרסק, האם יצא מזה כפית? מזלג? יכול להיות שיצא מזה סט מפואר של סכו"ם? איך יכול להברא עולם מושלם כל כך, בלי דפקט, לא בחיות ולא בציפורים לא בשרצים ולא בדגים, כולם כל כך מושלמים! זהו ההדגש כולם בחכמה עשית.

כל פרח וכל עץ כל חיה וכל אבן זועקים ואומרים המה מעידים: יש בורא לעולם! מה גדלו מעשיך השם, ומה רבו מעשיך ה'! כולם בחכמה עשית, ומאוד עמקו מחשבותיך! מדענים מתפעלים ממחקרי פלאי הבריאה, אין חקר לתבונתו!

ומובא במדרש: מעשה שבא כופר אחד ואמר לרבי עקיבא העולם הזה מי בראו אמר לו הקדוש ברוך הוא אמר לו הראני דבר ברור אמר לו מה אתה לובש אמר לו בגד אמר לו מי עשאו אמר לו האורג אמר לו איני מאמינך הראני דבר ברור אמר לו ומה אראה לך ואין אתה יודע שהאורג עשהו אמר לו ואתה אינך יודע שהקדוש ברוך הוא ברא עולמו והלך אותו הכופר. אמרו לו תלמידיו מהו הדבר ברור אמר להם בני כשם שהבית מודיע על הבנאי והבגד מודיע על האורג והדלת מודיעה על הנגר כך העולם מודיע על הקדוש ברוך הוא שהוא ברא!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

לאחר התפילה אנחנו אומרים שלוש עשרה עיקרי האמונה, הבורא יתברך אינו גוף ואין לו דמות הגוף. לפני שנים רבות שאל אותי יהודי זקן, כתוב "בצלם אלוהים ברא את האדם", והרי אנחנו אומרים שאין לו גוף ולא דמות הגוף. אמרתי לו אתה שואל שאלה טובה, ואותה שואל גם רבי חיים מוולוז'ין גדול תלמידי הגר"א ואבי הישיבות. מקובל ענק. אומר ר' חיים מוולוז'ין דוד המלך אומר "דמיתי לקאת מדבר", ומה הכוונה? וכי נוצרו לו כנפיים ומקור? אלא שהוא דומה לקאת מדבר בתכונות, כשם שהקאת תמיד נודדת, גם דוד המלך ע"ה היה נרדף על ידי שונאיו ועל ידי שואל, הדימיון אינו אלא בתכונות.

אומרת הגמ' ברכות: הני חמשה ברכי נפשי כנגד מי אמרן דוד, כנגד הנשמה והקב"ה, מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם אף נשמה מלאה את כל הגוף מה הקדוש ברוך הוא רואה ואינו נראה אף נשמה רואה ואינה נראית מה הקדוש ברוך הוא זן את כל העולם כולו אף נשמה זנה את כל הגוף מה הקדוש ברוך הוא טהור אף נשמה טהורה מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים אף נשמה יושבת בחדרי חדרים יבא מי שיש בו חמשה דברים הללו וישב למי שיש בו חמשה דברים. זה נקרא בצלם אלוהים עשה את האדם - שיש דברים דומים בדמות מה.

יש איש, שאם אתה לא עונה לו הוא אומר: הנה הוא לא ענה לי, ואם אתה עונה לו הוא אומר: אתם הדתיים לכל דבר יש לכם תשובה. הוא לא רוצה תשובה הוא רוצה להנות מהשאלה, להמשיך ללכת בתאוות ליבו ובדרכי יצרו. יש חילוני שאינו מחפש תשובות לשאלה, אלא רוצה את השאלה כדי להשתכנע שהוא לא חייב לקיים מצוות.

הגה"ק רבי שלמה אלעזר אלפננדי זצוק"ל, כל התורה היתה מונחת בפיו. סיפור על הסבא קדישא, שהיה בתורכיה, והיה שם סיום מסכת. שבועיים קודם היתה שם רעידת אדמה וישבו לידו בחורים והסבירו בדרך הטבע את רעידת האדמה... הוא נעמד, דפק על השלחן ואמר: טבע? איזה טבע? אם בורא עולם יצא עכשיו תהיה כאן רעידת אדמה! ובאותו רגע כל תורכיה רעדה!

והם עושים מעצמם צחוק, בנו תיאוריה בלי שום בסיס. מלבה רותחת של אלפיים מעלות צלזיוס

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מאמינים בכוחה של תפילה?

חברי הקבוצה הסכימו, וכך עשו. חבשו כיפות לראשם, ניגשו אל הכותל והתפללו.

נחזור לבית החולים מעייני הישועה בבני ברק.

ממש באותה שעה שבה התפללו חברי הקבוצה, חלה הטבה משמעותית ופתאומית במצבו של החולה הקשה, אביו של יו"ר הארגון ההוא.

בתוך פרק זמן של ימים ספורים, שוחרר האיש מבית החולים וחזר לתפקד כאחד האדם.

הבה נתבונן נא: הרי קבוצת האנשים הנ"ל שהתפללה ליד הכותל בעבור החולה, עונה לכל היותר על התואר 'יהודי פשוט', וגם זה לא, משום שכאמור רובם לא היו עדיין שומרי מצוות, ובכל זאת אי אפשר להתעלם מהראיה הניצחת שתפילתם הנרגשת ליד הכותל הביאה בס"ד לרפואת החולה.

וכל כך למה? משום שמן הסתם הם האמינו בכחה של התפילה שלהם. הבן, שדיבר איתם על כך לפני שניגשו להתפלל ליד הכותל, חיזק אותם בעיקר בנושא זה- ואמר שגם תפילה של יהודי פשוט כשהיא יוצאת מהלב נשמעת במרומים.

ואם כך, מדוע אנחנו לא יכולים?

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

אנשים 'לא פשוטים'.

וכדי להוכיח זאת, נספר את ששמענו מפיו של הרב ד"ר מנחם חיים ברייאר, סגן מנהל רפואי בית החולים מעייני הישועה:

מעשה שהיה ביהודי מבוגר למדי שהובא לבית החולים כשהוא סובל מכמה דברים. מצבו של החולה היה קשה מאוד, ובית החולים עשה מעבר ליכולתו כדי לסייע לו להתגבר על המחלות מהן סבל, אך ללא הועיל.

מצבו החמיר והדרדר מיום ליום. בנו, ששהה כל העת לצידו, ניגש מידי פעם אל הרופאים ושאל במה אפשר עוד לעזור לו, אבל בשלב מסוים הרימו הרופאים את ידיהם והשיבו שמבחינה רפואית, באמת אי אפשר כבר לעשות שום דבר.

הבן המסור, הוא יו"ר אחד הארגונים הגדולים המטפלים בבעלי תשובה. מששמע את דברי הרופאים והבין את הדברים לאשורם, קם ועלה לירושלים, ומיהר לכותל המערבי.

באותה שעה היתה אמורה לסייר במקום קבוצה בת כמאה משתתפים של סטודנטים שהוא מטפל בהם, שברובם הגדול אינם שומרים עדיין על מצוות התורה.

הבן ניגש אל חברי הקבוצה, וביקש מהם להאזין לו שתי דקות. הוא סיפר להם על מצבו הקשה של אביו, וביקש מהם בדמעות להתקרב אל הכותל המערבי ולומר בצוואת את פרק "שיר המעלות ממעמקים קראתיך".

סיפר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א:

מרן הגרא"מ שך זצ"ל, ראש ישיבת פוניבז', אמר באחת משיחותיו בישיבה, שאם היינו מאמינים באמת ובלב שלם שהתפילה שלנו פועלת במרומים, היינו ניגשים אליה יותר במרץ ובשמחה, ואז גם היינו נענים מן שמיא.

אחת הראיות שאין אנו מאמינים דיינו בכח התפילה שלנו, נעוצה בכך שאנחנו יכולים לעבור ליד מודעות הקוראות להתפלל עבור חולה פלוני, ורוב בני האדם אינם מעלים בדעתם שאם יוציאו מהפה נוסח תפילה כמו "אנא אבינו שבשמים, שלח רפואה שלמה לחולה פלוני בן פלונית", שתפילה זו תעלה לשמי שמים ועשויה להיות לעזר לחולה.

ומה הראיה שאין אנחנו מאמינים? פשוט מאוד: כי אנחנו לא מתפללים! גם את המשפט הפשוט הזה, גם את נוסח התפילה הזה שאינו גוזל מאיתנו לא זמן ולא כסף, לא כח ולא מאמצים- גם אותו אין אנו מוציאים מן הפה. היש לך ראייה יותר גדולה מזו לכך שאין אנחנו מאמינים בכחה של התפילה?

אחת הסיבות לחוסר האמונה הזה, נובעת מכך שהאדם חושב לעצמו: "אני הרי אדם כל כך פשוט, ואיך יתכן שהתפילה שלי פועלת משהו במרומים?"

והאמת היא שתפילתו של כל אדם נשמעת, גם אם הוא מחשיב עצמו לאדם פשוט. וגם אם נצא מנקודת הנחה שזה אכן כך, ברם הקב"ה מחבב גם את תפילתם הפשוטה של אותם אנשים פשוטים, וישנם מקרים שהוא חפץ בה יותר מתפילתם של

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

האם צריך לכבד את חמי או חמותי?

שאלה: האם יש גם מצוה לכבד את חמי וחמותי?

כשברך דוד מפני שאול המלך, ראה שאול וחיליו ישנים במערה שהיה בתוך תוכה, אז הלך וכתר את כנף מעילו בשקט, וכששאול הלך מהמערה, קם דוד אחרי כן ויצא מהמערה, ויקרא אחרי שאול, אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ, וַיִּבֶט שְׂאוֹל אַחֲרָיו, וכו'. ואמר לו, וכו' הִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינַי אֶת אֲשֶׁר נָתַן ה' הַיּוֹם בְּיָדִי בַּמַּעֲרָה וכו', "וְאָבִי רָאָה גַם רָאָה" אֶת כָּנֶף מְעִילָךְ בְּיָדִי, כִּי בִכְרָתִי אֶת כָּנֶף מְעִילָךְ וְלֹא הִרְגָתִיךָ, וגומה. (שמואל א כד, ד-יא)

ואמרו חז"ל, וְאָבִי רָאָה גַם רָאָה, מכאן שחייב אדם בכבוד חמיו ככבוד אביו. אמר רבי יהודה, אבי ראה - אמר לשאול, וגם ראה - אמר לאבנר. וחכמים אמרו, ואבי ראה - אמר לאבנר שהיה אביו בתורה, גם ראה - אמר לשאול. (מדרש שוחר טוב, תהילים מזמור ז)

וכתבו האחרונים, שהלכה כחכמים, מכל מקום מזה שאמר דוד לשאול "גם ראה", משמע שמייחס שאול קצת למה שאמר בתחילה "אבי". ולכן חייב לכבד את חמיו כמו שאר זקנים חשובים.

אמנם עוד אמרו חז"ל: "ויצא משה לקראת חותנו וישתחו וישק לו, וישאלו איש לרעהו לשלום". כשהוא אומר וישאלו "איש" לרעהו, מי הקרוי איש, זה משה, הוי אומר לא השתחוה ולא נשק אלא משה לחמיו, מכאן אמרו שיהא אדם מוכן לכבוד חמיו. (מכילתא פרשת יתרו)

וביאר מרן הגר"י זצוק"ל, שהנלמד ממשה אינו מצד חיוב מעיקר הדין, אלא מנהג דרך ארץ. וכמו שכתוב "היא אדם מוכן", וכן נישוק והשתחויה אלו מעשים שאפילו באב ואם אין בהם חיוב מעיקר הדין.

וכן פסק מרן בש"ע (סימן רמ סעיף כד): חייב אדם לכבד את חמיו, דכתיב, אבי ראה גם ראה.

להלכה: חייב אדם לכבד את חמיו בקימה והידור, כשמגיע לתוך ארבע אמותיו, כמו שמכבד לזקנים חשובים, אבל אינו חייב לכבדו ככבוד אביו. ויש נוהגים גם כן לנשק ידי חמיו דרך כבוד ויקר. וכן ראוי לעשות. ובפרט שחמיו הוא בן תורה ובעל מעשים טובים. ולא יקראנו בשמו, אלא עם תאר "רבי" פלוני. וכשעולה לספר תורה יעמוד לכבודו עד שיסיים הקריאה, ואז יגש לנשק ידיו.

וכן האשה חייבת לכבד את חמיה וחמותה כמיטב יכולתה. (יחזקאל ד' ח' ס' נא. הלכות עולם ח"ח עמ' קסד)

שאלה: אם סבא מבקש ממני למזוג לו קולה וגם אבא מבקש כן, את מי אני צריך להקדים?

כתב הרמ"א (ס' רמ ס"כד), יש אומרים דאין אדם חייב בכבוד אבי אביו, ואינו נראה לי, אלא דחייב בכבוד אביו יותר מכבוד אבי אביו.

ברם מהאחרונים כתבו, שבפני אביו נראה ודאי שכבוד זקנו עדיף וקודם, מאחר שהוא ואביו חייבים בכבוד הזקן. והביאו ראיה מההלכה, שאם אמר לו אביו השקיני מים ואמו אמרה לו השקיני מים, הדין הוא שכיבוד אב קודם, כיון שאתה והיא מצווין בכבודו.

ויש מבארים, שכבוד אבי אביו הוא רק מכבדו של אביו, שזה כבוד אביו לכבוד הסבא, וממילא כאשר יש לפניו כבוד אביו וכבוד אבי אביו, שיש להקדים כבוד אביו לאבי אביו. ויש שכתבו לחלק בזה, שבחיי אביו מחוייב בכבוד אבי אביו יותר מכבוד אביו, שאתה ואביך חייבים בכבודו, אבל לאחר מיתת אביו לא.

ויש שתפסו שכבוד אבי אביו מן התורה. אולם יש אומרים שכבוד אבי אביו הוא מדברנן ולא אומרים "שאתה ואביך חייבים בכבוד סבך", כיון שכבוד אביו מהתורה.

ובמדרש תלפיות (עמ' א) כתוב, שהאדם צריך לכבד את אביו מכח ציווי הקב"ה, ולא מתוך מה ששכלו מחייב, ולכן אף שהדין היה נוטה שיהיה האדם חייב בכבוד אבי אביו יותר מכיבוד אביו, משום שאביו חייב בכבודו, ואם כן כל שכן הוא שיהיה חייב, אך אין הדבר כן, אין האדם חייב להכיר ולכבד, כי אם למי שהולידו והביאו לעולם.

להלכה: אם אביו אומר לו השקיני מים, וסבו אומר לו השקיני מים, יש אומרים שיקדים את אביו, מפני שכבוד אביו עדיף. ויש אומרים שיקדים את סבו, מפני שהוא ואביו חייבים בכבוד הסב.

וכן לענין כיבוד סנדקאות, אם אביו מבקש מבנו להיות סנדק לבן הנולד לו, וגם סבו מבקש להיות סנדק, יש אומרים שיקבד את אביו ולא את סבו. ויש חולקים. ובמקומותינו שרוב האנשים נוהגים לכבד את האבא [אביו של אבי הבן] ולא את הסבא, אין לשנות מן המנהג. (ילקוט יוסף כבוד אב' עמ' תרסח)

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

פרשנות רעה = הרגשה רעה

נסיק מסקנה חד-משמעית ונקבע כלל ברזל: רגשות שליליים שממלאים אותנו - כעס ותסכול, מרירות וייאוש, צער ועוגמת נפש, קנאה ושנאה, או פחד וחרדה וכדומה, אינם נובעים מדבר שקרה או לא קרה, אלא מהדרך שבה אנו מפרשים את מה שקרה ומהמשמעות שיש לזה בעינינו. אם נלמד לראות את הדברים בצורה אחרת, ישתנו הרגשות שלנו בהתאם.

ההנחה המקובלת בעולם המקצועי היא, שכל בעיה רגשית בכל תחום שהוא, נובעת מפרשנות לא נכונה של המציאות. אם נעמיק לחקור בניסיון להבין את הסיבה להרגשה הרעה, תגלה תמיד עיוותי חשיבה וטעויות בתפיסת המציאות ובפרשנות שאנו נותנים לה. ייתכן שמדובר בדעות קדומות לא נכונות שפיתחנו כבר בגיל צעיר (או שהסביבה חיינה אותנו להאמין בהן), וייתכן שאילו הנחות מוטעות ומסקנות מעוותות (אם כך... אז כך... /'הייתי צריך... (וכדומה).

אי לכך, בכל עזרה שברצוננו להגיש למי שסובל מבעיה רגשית, העבודה צריכה להיעשות בכיוון של גילוי היסוד המחשבתי שגרם לתחושה הלא טובה, ולאחר מכן יש לפעול לפירוקו וביטולו של יסוד זה.

גישה זו נקראת בפי אנשי מקצוע 'הגישה הקוגניטיבית', מפני שהיא מתמקדת בדרך שבה השכל תופס ומפרש את המציאות. באמצעות שינוי התפיסה המחשבית, אפשר להקים מעפר דל ולהרים מאשפות אביון, לעזור לנדכאים ולשבורי לב ולשנות מקצה לקצה את הרושם שהתרחשויות שונות מותירות בנו. התנהגות של הזולת וכל מעשיו עשויים לקבל משמעות שונה לגמרי, ולהתהפך משליליים לחיוביים (או לפחות, לשליליים הרבה פחות) רק בזכות שינוי זווית הראייה שלנו והמשמעות האחרת שניתן להם.

רגשות של כעס וחמה שפוכה יתחלפו בן-רגע לרגשות של רחמים וחמלה, כאשר נבין שהנדחק לראש השורה בבית המרקחת, בלי להמתין לתורו, הוא חולה נפש או אדם שממחר למיטת חוליו של בנו הקטן, או אם נראה במצב שנקלענו אליו ניסיון שהעמידו לנו מן השמים או אתגר להתגבר על רגשותינו ולשלוט בכעס שהתעורר בנו. רגשות של תסכול ואכזבה יתחלפו ויאבדו עוצמתם כהרף עין כאשר נבין שלא רק אנחנו לא הצלחנו במשימה כלשהי, אלא רבים וגם טובים נכשלו בה (ה'שמונים' שקיבלנו במבחן היה מהציונים הטובים ביותר בכיתה), או כאשר נתמקד בהפקת לקחים מכישלוננו, במקום לשקוע בהאשמה עצמית (או בהאשמת אחרים) ובטיפול רגשות אשם חסרי כל תועלת.

רגשותינו יתחלפו מקצה לקצה כאשר נגלה שהאדם שסירב לבקשתנו, והיינו סבורים שהוא אדם רע שמזלזל בנו או אינו מפרגן לנו, היה במצוקה ביום ההוא בגלל משהו שקרה לו, ואין לו שום דבר אישי נגדנו.

כאשר מדובר בהשערות - הכול ייתכן, אבל שום דבר אינו בהכרח נכון.

ברות ומגוונות הן הדרכים לבחון את צורת החשיבה שלנו ולגלות את הטעויות שאנו עושים בבואנו לפרש את המציאות שאנו רואים. סביר להניח שלא כל אחד עושה את כל הטעויות האפשריות. על כן מטבע הדברים יהיו רעיונות שנתחבר אליהם יותר, ואילו רעיונות אחרים לא ידברו כל כך אל לבנו.

ובכל זאת, מומלץ ללמוד את הנושא במלוא היקפו, כדי לפתח את היכולת לנתח את יחסי הגומלין שבין תפיסתנו הקוגניטיבית לעולמנו הרגשי, ובעקבות זאת - את היכולת לאתר את מה שמשפיע עלינו ואת מה שעלינו לעשות באופן שונה כדי שמצב רוחנו והרגשתנו ישתנו לטובה. לימוד זה יעזור לנו להתגבר על חולשותינו ועל רגשותינו הרעים, המשפילים ומחלישים אותנו.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

הכל זה חסד ורחמים

היינו האדם לא צריך להפוך עצמו מרע לטוב, לא צריך להפוך עצמו מכורח למאמין. מטמא לטהור, שכן האדם בעצם הוא טוב, טהור, מאמין, ורק צריך שיסיר "הקליפות" שמסביבו, ובמילא יתגלה הטוב והקדוש שבקרב ונאמר (הושע יא, ט): "בקרבו קדוש". בקרב האדם שוכן קדוש, הנשמה הקדושה שהיא חלק מהבורא - קודשא בריך הוא וישראל אחד (זוה"ק), ואם כן מה חסר לאדם כלים להתמודד מול הרע הכפירה והטומאה?! האדם מלא עוצמה וכוח להילחם בכל הרע, שכן במהותו הוא טוב.

האדם יכול להתגבר על עצבונות מיסוריו, ויכול לשמוח בהם, שכן במהותו קיימת האמונה והשמחה בה, ורק שיחזק אמונתו בה, יתחזק בקדושה, יסלק הקליפות העוטפות את נשמתו, ואז במילא תתגלה הנשמה שבקרב ללא מחיצות ומסכים ותדבק בבוראה, שכן הנשמה מכרת את בוראה, חפצה להידבק בו, ורק הקליפות חוסמות את הכרתה בה' מהאדם, והאדם לא חש את נשמתו, לא חש את קדושתה, ובאם יסתלקו הקליפות, יסתלקו המחיצות ומייד הנשמה תאיר באדם בנפשו ובחלקים הגסים שבו שגם הם יידבקו בה', ויכופו את היצר של התאוות והמידות הרעות, ושל הפחדים והחרדות הרעים, ויהפך הכול לשורשו במקום הקדוש והחיובי.

וזו מחשבת שקר שחושב האדם מאין לי כוחות לשמוח במצבי, להתגבר על יצרי וכיוצא, זהו שקר, מכיוון שבאדם בעצם במהותו נמצא וקיים הטוב והאמונה בשלמותה, ורק נצרך שיסיר הקליפות שמסביבה, ומייד יחוש את הארתה בו, ויהפך הכול לקדושה, המידות הרעות - לטובות, התאוות הרעות - לטובות, הייסורים הרעים - יתהפכו לו לחסד ולרחמים, ויראה בהם את חסדו יתברך, וישמח בהם, ויקבלם באהבה, ובכך ימשיך גם בגלוי את מידת החסד, ויירפא ויוושע מכל צרותיו.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרו באתר ישיבת אור דוד

הייסורים הרעים המכאיבים והמדאיבים שורשם בחסד ובקדוש, לרפאות ולתקן את נפש האדם. שכן אין לך דבר בעולם, כמה שייראה רע, טמא, אכזר, וכיוצא, שאין שורשו בקדוש שמחיהו, ושורשו שבקדוש בודאי הוא רק טוב, קדוש, חסד, ונאמר (תהילים קמה, ט): טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו, טוב ה' ורחמיו המה על הכול, על הכול - ללא יוצא מהכלל, ולכאורה ישאל האדם הלוא ישנם כאלה שרע להם, אולם התשובה, גם הרע בעיקרו הוא טוב. לא ייתכן שמהבורא שהוא טוב וקדוש יצא ממנו דבר לא טוב במהותו, ולכן כל ענייני העולם במהותם בפנימיותם הינם טובים וקדושים, אלא שמסיבת העטיפות, השתלשלו העולמות זה תחת זה וקיבלו אותן מעלות חיוביות צורה שלילית.

משל לאדם המרכיב משקפיים שצבע הזכוכית שלהם כחול, אדום או שחור, יראה את העולם בצבעי משקפיו, ואף שבעצם ראיתו המהותית של זה האיש היא ראייה ברורה ומאירה, כל ראייתו החשוכה זה מסיבת משקפיו שהרכיב.

לכן הטומאה והרע נקרא בספרי המקובלים בשם "קליפות".

מה ההבדל בין "קליפה" ל"זבל", "זבל" הוא לכלוך "נטו", קליפה משמעותה שיש בתוכה פרי, אחרת לא היו קוראים לזה קליפה. הטומאה והרע קרויים קליפות לפי שעוטפים המה את הפרי - הנשמה הקדושה.

ולכן חשוב שנדע, שבעצם כל הייסורים שבעולם, ושהיו נראים האכזריים ביותר, אלו דינים שבשורשם חסד ורחמים, תיקון ושלמות.

וכן הלוא הודיע הקדוש ברוך הוא למשה את דרכי, כאשר ביקש משה רבנו (שמות לג, יג) "הודעני נא את-דרכך", ביקש משה לדעת מה המה שורש כל הדרכים וההנהגות של הבורא, היאך המה בשורשם ולא כפי שנראים המה בענפיהם. והודיעו הקדוש ברוך הוא אז י"ג מידות של רחמים. לומר, זו מהות שורש כל הנהגתי, רק רחמים חסד. כשידע זאת האדם המתייסר, או המתנסה בניסיונות מידות ותאוות רעות, יקבל הרבה כוח, ביטחון, אמון בה' ומכוח זה יבוא לאמונה בעצמו שנתן לו הכוחות להילחם ברע מכוח שמהותו הוא טוב.

הוצעה לטעום טעם של שבת אמיתית?

ישיבת אור דוד מזמינה אתכם להצטרף לשבת מלאה רוחניות
עם הרה"ג דניאל זר שליט"א ובחורי הישיבה

קריאת תהילים

חדרים מפוארים

אוכל כיף המלך

תפילות מרוממות

להזמין מקום לשבת הקרובה ניתן למלא את הטופס באתר הישיבה או להתקשר למשרדי הישיבה

03-5701212